

Правила за убрзане арбитражне поступке

2023

Српски

МОДЕЛ АРБИТРАЖНЕ КЛАУЗУЛЕ

Сви спорови, неслагања или захтеви која произилазе из овог уговора или у вези са њиме, или његовим кршењем, престанком или неважношћу, биће коначно решени путем арбитраже у складу са Правилима за убрзане арбитражне поступке Арбитражног института Привредне коморе Стокхолма.

Препоручени додаци:

Седиште арбитраже биће [...].

Језик арбитражног поступка биће [...].

На овај уговор примењује се материјално право [...].

ПРАВИЛА ЗА УБРЗАНЕ АРБИТРАЖНЕ ПОСТУПКЕ АРБИТРАЖНОГ ИНСТИТУТА ПРИВРЕДНЕ КОМОРЕ СТОКХОЛМА

**УВОЈЕНО ОД СТРАНЕ ПРИВРЕДНЕ
КОМОРЕ СТОКХОЛМА И НА СНАЗИ
ОД 1. ЈАНУАРА 2023.**

Арбитражни споразум који упућује на примену Правила за убрзане арбитраже Арбитражног института ПКС-а или Привредне коморе Стокхолма, сматраће се сагласношћу за примену оних правила, или таквих измењених правила, која су на снази на дан почетка арбитражног поступка, или на дан подношења захтева за именовање арбитра за хитне поступке, уколико се странке нису другачије споразумеле.

*Текст на енглеском има предност над
верзијама на другим језицима*

САДРЖАЈ

АРБИТРАЖНИ ИНСТИТУТ ПРИВРЕДНЕ КОМОРЕ СТОКХОЛМА 7

Члан 1 О ПКС-у 7

ОПШТА ПРАВИЛА 7

Члан 2 Опште понашање учесника у арбитражном поступку 7

Члан 3 Поверљивост 7

Члан 4 Рокови 7

Члан 5 Обавештења и друга саопштења 8

ПОЧЕТАК ПОСТУПКА 8

Члан 6 Захтев за арбитражу 8

Члан 7 Регистрациона такса 8

Члан 8 Почетак арбитраже 9

Члан 9 Одговор на захтев за арбитражу 9

Члан 10 Захтев за додатне информације 9

Члан 11 Споразум о примени Арбитражних правила 10

Члан 12 Одлуке Одбора 10

Члан 13 Одбацивање тужбе 10

Члан 14 Придруживање додатних странака 10

Члан 15 Више уговора у једном поступку 11

Члан 16 Спајање арбитражних поступака 12

АРБИТАР 12

Члан 17 Број арбитра 12

Члан 18 Именовање Арбитра 12

Члан 19 Непристрасност, независност и доступност 13

Члан 20 Изузеће Арбитра 13

Члан 21 Престанак функције 14

Члан 22 Замена Арбитра 14

ПОСТУПАК ПРЕД АРБИТРОМ 14

Члан 23 Упућивање случаја Арбитру 14

Члан 24 Вођење арбитражног поступка 14

Члан 25 Административни секретар Арбитра 14

Члан 26 Седиште арбитраже 15

Члан 27 Језик 15

Члан 28 Меродавно право 16

Члан 29 Састанак о начину спровођења поступка и распоред 16

Члан 30 Писани поднесци 16

Члан 31 Измене и допуне 17

Члан 32 Докази 17

Члан 33 Усмена расправа 17

Члан 34 Сведоци 18

Члан 35 Вештаци које именује Арбитар 18

Члан 36 Непоступање по правилима (Пропуштање) 18

Члан 37 Одрицање од права 18

Члан 38 Привремене мере и мере обезбеђења 18

Члан 39 Обезбеђење трошкова поступка 19

Члан 40 Скраћени поступак 19

Члан 41 Завршетак поступка 20

ОДЛУКЕ И ЗАКЉУЧЦИ 20

Члан 42 Доношење одлука 20

Члан 43 Рок за доношење коначне одлуке 21

Члан 44 Делимична одлука 21

Члан 45 Поравнање или други основ за окончање арбитраже 21

Члан 46 Дејство одлуке 21

Члан 47 Исправка и тумачење одлуке 21

Члан 48 Допунска одлука 22

ТРОШКОВИ АРБИТРАЖЕ 22

Члан 49 Трошкови арбитраже 22

Члан 50 Трошкови на терет странке 23

Члан 51 Предујам за трошкове 23

ОСТАЛО		23
Члан 52	Искључење одговорности	23
ПРИЛОГ I – ОРГАНИЗАЦИЈА		24
Члан 1	О ПКС-у	24
Члан 2	Функција ПКС-а	24
Члан 3	Одбор	24
Члан 4	Именовање Одбора	24
Члан 5	Разрешење члана Одбора	24
Члан 6	Функција Одбора	24
Члан 7	Одлуке Одбора	25
Члан 8	Секретаријат	25
Члан 9	Процедуре	25
ПРИЛОГ II – АРБИТАР ЗА ХИТАН ПОСТУПАК		26
Члан 1	Арбитар за хитан поступак	26
Члан 2	Захтев за именовање арбитра за хитан поступак	26
Члан 3	Обавештење	26
Члан 4	Именовање арбитра за хитан поступак	26
Члан 5	Седиште хитног поступка	27
Члан 6	Упућивање случаја арбитрау за хитан поступак	27
Члан 7	Спровођење хитног поступка	27
Члан 8	Хитне одлуке о привременим мерама	27
Члан 9	Обавезујуће дејство одлука у хитном поступку	27
Члан 10	Трошкови хитног поступка	28
ПРИЛОГ III – ТРОШКОВНИК		29
Члан 1	Регистрациона такса	29
Члан 2	Накнада за рад Арбитра	29
Члан 3	Административна такса	29
Члан 4	Трошкови	29
Члан 5	Средство обезбеђења	30

ПРАВИЛА ЗА УБРЗАНЕ АРБИТРАЖНЕ ПОСТУПКЕ АРБИТРАЖНОГ ИНСТИТУТА ПРИВРЕДНЕ КОМОРЕ СТОКХОЛМА

АРБИТРАЖНИ ИНСТИТУТ ПРИВРЕДНЕ КОМОРЕ СТОКХОЛМА

Члан 1. О ПКС-у

Арбитражни институт Привредне коморе Стокхолма („ПКС“) управља решавањем спорова у складу са Арбитражним правилима ПКС-а („Арбитражна правила“), Правилима за убрзане арбитражне поступке ПКС-а („Правила за убрзане арбитраже“) и другим правилима и процедурама усвојеним од стране Привредне коморе Стокхолма (заједно, „Правила ПКС-а“). ПКС се састоји од управног одбора („Одбор“) и секретаријата („Секретаријат“). У складу са Правилима за убрзане арбитраже, спор решава арбитар („Арбитар“). Детаљне одредбе у вези са организацијом ПКС-а налазе се у Прилогу I.

ОПШТА ПРАВИЛА

Члан 2. Опште понашање учесника у арбитражи

(1) Током читавог поступка, ПКС, Арбитар и странке поступаће ефикасно и експедитивно.

(2) Уколико одређено питање није изричито регулисано Правилима за убрзане арбитраже, ПКС, Арбитар и странке поступаће у духу Правила за убрзане арбитраже и уложити све разумне напоре да обезбеде извршивост донесених одлука.

Члан 3. Поверљивост

Уколико се странке нису другачије споразумеле, ПКС, Арбитар и административни секретари Арбитра чуваће поверљивост арбитражног поступка и одлуке.

Члан 4. Рокови

Одбор може, на захтев било које странке или по сопственој иницијативи, продужити било који рок одређен од стране ПКС-а како би странка поступила у складу са одређеним упутством.

Члан 5. Обавештења и друга саопштења

(1) Свако обавештење или друго саопштење Секретаријата или Одбора упутиће се на последњу познату адресу примаоца.

(2) Свако обавештење или друго саопштење упутиће се курирском испоруком или препорученом поштом, електронском поштом или на други начин којим се евидентира слање саопштења.

(3) Обавештење или саопштење послато у складу са ставом (2) сматраће се примљеним на дан када би иначе било примљено узимајући у обзир коришћено средство комуникације.

(4) Овај члан се сходно примењује на сва саопштења Арбитра.

ПОЧЕТАК ПОСТУПКА

Члан 6. Захтев за арбитражу

Захтев за арбитражу, који такође има функцију тужбе, садржаће:

(i) имена, адресе, телефонске бројеве и имејл-адресе странака и њихових заступника;

(ii) тачно одређени тужбени захтев, укључујући процену новчане вредности захтева;

(iii) чињенице и околности на које се тужилац позива;

(iv) доказе на које се тужилац позива;

(v) копију или опис арбитражног споразума или клаузуле у складу са којом се спор решава;

(vi) када су захтеви засновани на више арбитражних споразума, назнаку на основу којег арбитражног споразума је поднет сваки захтев; и

(vii) коментаре о седишту арбитраже.

Члан 7. Регистрациона такса

(1) Приликом подношења захтева за арбитражу, тужилац плаћа регистрациону таксу. Висина регистрационе таксе се утврђује у складу са трошковником (Прилог III) на снази на дан подношења захтева за арбитражу.

(2) Уколико се регистрациона такса не уплати по подношењу захтева за арбитражу, Секретаријат ће одредити рок у којем тужилац мора платити ову таксу. Уколико се такса за регистрацију не уплати у овом року,

Секретаријат ће одбацити захтев за арбитражу.

Члан 8. Почетак арбитраже

Сматра се да арбитража почиње када Секретаријат прими захтев за арбитражу.

Члан 9. Одговор на захтев за арбитражу

(1) Секретаријат доставља туженом копију захтева за арбитражу и приложених докумената. Секретаријат одређује рок у коме тужени доставља одговор ПКС-у. Одговор на захтев, који такође представља одговор на тужбу, садржи:

(i) све приговоре у вези са постојањем, пуноважношћу или применом споразума о арбитражи; неподношење приговора спречава туженог да поднесе приговор у каснијим стадијумима поступка;

(ii) изјаву да ли, и у којој мери, тужени признаје или одбија тужбени захтев тужиоца;

(iii) чињенице и околности на које се тужени позива;

(iv) сваку противтужбу или потраживање истакнуто ради пребијања, као и чињенице и околности на којима се заснивају, укључујући процену њихове новчане вредности;

(v) када су противтужбе или захтеви за пребијање засновани на различитим споразумима о арбитражи, прецизирање арбитражног споразума на основу кога се подноси противтужба или захтев за пребијање;

(vi) било који доказ на који се тужени позива; и

(vii) коментаре о седишту арбитраже.

(2) Секретаријат доставља копију одговора тужиоцу. Тужиоцу се може дати прилика да поднесе коментаре на такав одговор, у зависности од околности случаја.

(3) Неподношење одговора на захтев за арбитражу од стране туженог не спречава настављање арбитражног поступка.

Члан 10. Захтев за додатне информације

(1) Одбор може тражити додатне информације од било које странке у вези са било којим њеним писаним поднеском ПКС-у.

(2) Ако тужилац не поступи по захтеву за додатне информације, Одбор може одбацити тужбу.

(3) Ако тужени не поступи по захтеву за додатне информације у вези

са противтужбом или захтевом за пребијање, Одбор може одбацити такву противтужбу или захтев за пребијање.

(4) Пропуштање туженог да поступи по захтеву за додатне информације не спречава настављање арбитражног поступка.

Члан 11. Споразум о примени Арбитражних правила

Након пријема одговора, а пре именованја Арбитра, ПКС може позвати странке да се договоре о примени Арбитражних правила и арбитражи са једним или три арбитра, имајући у виду сложеност предмета, вредност предмета спора и све друге релевантне околности.

Члан 12. Одлуке Одбора

Одбор доноси одлуке у складу са Правилима за убрзане арбитраже, укључујући одлучивање о питању:

- (i) да ли је ПКС очигледно ненадлежан за решавање спора у складу са чланом 13(i);
- (ii) захтева за придруживање додатних странака у складу са чланом 14;
- (iii) да ли ће захтеви засновани на више уговора бити предмет једне арбитраже у складу са чланом 15;
- (iv) спајања предмета у складу са чланом 16;
- (v) именованја арбитра у складу са чланом 18;
- (vi) захтева за изузеће арбитра у складу са чланом 20;
- (vii) седишта арбитраже у складу са чланом 26; и
- (viii) предујма за трошкове у складу са чланом 51.

Члан 13. Одбацавање тужбе

Одбор ће одбацити тужбу, у целини или делимично:

- (i) уколико је ПКС очигледно ненадлежан за решавање спора; или
- (ii) предујам за трошкове није плаћен у складу са чланом 51.

Члан 14. Придруживање додатних странака

(1) Странка може упутити захтев Одбору за придруживање једне или више додатних странака арбитражном поступку.

(2) Захтев за придруживање се подноси што је пре могуће. Захтев за придруживање поднет након предаје одговора неће се разматрати,

осим ако Одбор не одлучи другачије. Чланови 6 и 7 примењују се *mutatis mutandis* на захтев за придруживање додатних странака.

(3) Сматра се да је арбитражни поступак против додатне странке почео на дан када ПКС прими захтев за придруживање.

(4) Секретаријат ће одредити рок у којем ће додатна странка доставити одговор на захтев за придруживање. На одговор на захтев за придруживање примењује се *mutatis mutandis* члан 9.

(5) Одбор може одлучити да придружи једну или више додатних странака под условом да ПКС није очигледно ненадлежан за решавање спора између странака, укључујући било коју додатну странку чије се придруживање арбитражи захтева, у складу са чланом 13(i).

(6) Приликом одлучивања о захтеву за придруживање, ако су захтеви засновани на различитим арбитражним споразумима, Одбор ће консултовати странке и узети у обзир члан 15(3)(i)-(iv).

(7) У свим случајевима у којима Одбор одлучи да одобри захтев за придруживање, одлуку о надлежности Арбитра за решавање спора, у односу на странку која се придружи арбитражи, донеће сам Арбитар.

(8) Када Одбор одлучи да одобри захтев за придруживање, а додатна странка се не сложи са већ именованим Арбитром, Одбор може разрешити Арбитра и извршити именованје у складу са чланом 18(2)-(4), осим ако се све странке, укључујући и додатну странку, не сагласе око другачије процедуре за именованје Арбитра.

Члан 15. Више уговора у једном поступку

(1) Странке могу поднети захтеве који произилазе из или стоје у вези са више уговора у једном арбитражном поступку.

(2) Приговор странке против решавања свих захтева постављених против ње у истом поступку не спречава настављање поступка сем уколико је ПКС очигледно ненадлежан за решавање спора међу странкама у складу са чланом 13(i).

(3) Приликом одлучивања о томе да ли ће се о свим захтевима одлучивати у истом поступку, Одбор ће консултовати странке и узети у обзир:

- (i) да ли су арбитражни споразуми на основу којих су захтеви поднети компатибилни;
- (ii) да ли захтеви произилазе из исте трансакције или серије трансакција;

(iii) ефикасност и експедитивност поступка; и

(iv) све друге релевантне околности.

(4) У свим случајевима у којима Одбор одлучи да се о захтевима може одлучити у једном поступку, одлуку о надлежности Арбитра, у односу на те захтеве, донеће сам Арбитар.

Члан 16. Спајање арбитражних поступака

(1) На захтев странке, Одбор може одлучити да новозапочету арбитражу споји са другом арбитражом која је у току, уколико су:

(i) странке сагласне са спајањем арбитражних поступака;

(ii) све тужбе поднете на основу истог арбитражног споразума; или

(iii) када су тужбе засноване на неколико арбитражних споразума, захтев произилази из исте трансакције или серије трансакција и Одбор сматра да су арбитражни споразуми компатибилни.

(2) Приликом одлучивања о спајању, Одбор ће се консултовати са странкама и Арбитром и узети у обзир:

(i) фазу арбитражног поступка у току;

(ii) ефикасност и експедитивност поступка; и

(iii) све друге релевантне околности.

(3) Ако Одбор одлучи да споји поступке, Одбор може разрешити већ именованог Арбитра.

АРБИТАР

Члан 17. Број арбитра

О арбитражи одлучује арбитар појединац.

Члан 18. Именовање Арбитра

(1) Странке могу заједнички одредити поступак именовања Арбитра.

(2) Уколико се странке нису сагласиле о поступку именовања Арбитра или ако Арбитар није именован у року који су странке одредиле или, ако се странке нису споразумеле о року у року који одреди Одбор, именовање се врши у складу са ставовима (3)–(5).

(3) Странке имају рок од десет дана да заједнички именују Арбитра.

Ако странке не именују Арбитра у предвиђеном року, Одбор ће извршити именовање.

(4) Ако су странке различитог држављанства, Арбитар ће имати различито држављанство од странака, уколико се странке нису другачије споразумеле или Одбор одлучи другачије.

(5) Приликом именовања Арбитра, Одбор ће узети у обзир природу и околности спора, меродавно право, седиште и језик арбитраже, као и држављанство странака.

Члан 19. Непристрасност, независност и доступност

(1) Арбитар мора бити непристрасан и независан.

(2) Пре именовања, потенцијални Арбитар ће навести све околности које могу изазвати оправдану сумњу у његову непристрасност или независност.

(3) Након именовања, Арбитар доставља Секретаријату потписану изјаву о прихватању, доступности, непристрасности и независности, у којој се наводе све околности које могу изазвати оправдану сумњу у непристрасност или независност Арбитра. Секретаријат ће послати копију изјаве о прихватању, доступности, непристрасности и независности странкама.

(4) Арбитар је дужан да одмах, у писаној форми, обавести странке ако се у току арбитраже појаве околности које могу изазвати оправдану сумњу у његову непристрасност или независност.

Члан 20. Изузеће Арбитра

(1) Странка може поднети захтев за изузеће Арбитра уколико постоје околности које изазивају оправдану сумњу у његову непристрасност или независност или ако Арбитар не поседује квалификације о којима су се странке договориле.

(2) Странка може поднети захтев за изузеће Арбитра којег је сама именovala, или у чијем је именовању учествовала, само из разлога за које је сазнала након именовања.

(3) Странка која жели да поднесе захтев за изузеће Арбитра дужна је да у року од 15 дана од дана сазнања за околности због којих подноси захтев за изузеће достави писану изјаву Секретаријату у којој наводи разлоге за свој захтев. Пропуст да се поднесе захтев за изузеће Арбитра у предвиђеном року сматраће се одрицањем од права на подношење захтева за изузеће.

(4) Секретаријат ће обавестити странке и Арбитра о захтеву и дати им могућност да доставе своје коментаре.

(5) Уколико друга странка пристане на захтев за изузеће, Арбитар подноси оставку са функције. У свим осталим случајевима, Одбор ће донети коначну одлуку о захтеву.

Члан 21. Престанак функције

(1) Одбор ће донети одлуку о престанку функције Арбитра уколико:

- (i) Одбор прихвати оставку Арбитра;
- (ii) Захтев за изузеће Арбитра у складу са чланом 20 буде прихваћен; или
- (iii) Арбитар није у могућности да обавља или неуспешно обавља своје функције.

(2) Пре него што Одбор одлучи о престанку функције Арбитра, Секретаријат може пружити странкама и Арбитру прилику да доставе своје коментаре.

Члан 22. Замена Арбитра

(1) Одбор ће именовати новог Арбитра уколико је претходни Арбитар разрешен дужности у складу са чланом 21 или уколико је преминуо.

(2) Ако је Арбитар замењен, нови Арбитар ће одлучити да ли ће се, и у којој мери, поступак поновити.

ПОСТУПАК ПРЕД АРБИТРОМ

Члан 23. Упућивање случаја Арбитру

Када је Арбитар именован и предујам за трошкове уплаћен, Секретаријат ће уступити предмет Арбитру.

Члан 24. Вођење арбитражног поступка

(1) Арбитар води арбитражни поступак на начин који сматра прикладним, у складу са Правилима за убрзане арбитраже и било којим споразумом странака.

(2) У свим случајевима, Арбитар ће водити арбитражу на непристрасан, ефикасан и експедитиван начин, дајући свакој странци једнаку и разумну прилику да представи свој случај, узимајући у обзир у сваком тренутку убрзану природу арбитражног поступка.

Члан 25. Административни секретар Арбитра

(1) Арбитар може у било ком тренутку у току арбитражног поступка поднети Секретаријату предлог за именовање одређеног кандидата за административног секретара. Именовање подлеже одобрењу странака.

(2) Арбитар мора консултовати странке по питању послова административног секретара. Арбитар не може пренети административном секретару овлашћења везана за доношење одлука.

(3) Административни секретар мора бити непристрасан и независан. Арбитар ће осигурати да административни секретар остане непристрасан и независан у свим фазама арбитраже.

(4) Пре именовања, предложени административни секретар доставља Секретаријату потписану изјаву о доступности, непристрасности и независности у којој се наводе све околности које могу изазвати оправдану сумњу у наведену непристрасност или независност.

(5) Странка може захтевати изузеће административног секретара у складу са поступком из члана 20 који се сходно примењује на захтев за изузеће административног секретара. Ако Одбор разреши дужности административног секретара, Арбитар може предложити именовање другог административног секретара у складу са овим чланом. Захтев за разрешење административног секретара не спречава наставак арбитраже, осим ако Арбитар не одлучи другачије.

(6) Накнада која се плаћа административном секретару плаћа се од накнаде за рад Арбитра.

Члан 26. Седиште арбитраже

(1) Уколико странке заједнички не одреде седиште арбитраже, о седишту одлучује Одбор.

(2) Арбитар може, након консултација са странкама, одржати усмену расправу на било ком месту које сматра одговарајућим. Сматраће се да се арбитражни поступак одржао у месту седишта арбитраже без обзира на места одржавања усмене расправе или састанака.

(3) Одлука се сматра донесеном у месту седишта арбитраже.

Члан 27. Језик

(1) Уколико се странке нису другачије споразумеле, Арбитар ће одредити језик(е) арбитраже. Приликом одлучивања, Арбитар ће узети у обзир све релевантне околности и дати странкама прилику да дају своје коментаре.

(2) Арбитар може захтевати да се уз све документе поднете на језицима који нису језици арбитраже, приложи превод на језик(е) арбитраже.

Члан 28. Меродавно право

(1) Арбитар одлучује о меритуму спора на основу закона или правних правила које су странке уговориле. У недостатку таквог споразума, Арбитар ће применити закон или правила која сматра најприкладнијим.

(2) Сматраће се да се сваки одабир права дате државе од стране странака односи на материјално право те државе, а не на њена правила о сукобу закона.

(3) Арбитар одлучује о спору по начелу *ex aequo et bono*, односно по начелу правичности, само ако су му странке изричито дале такво овлашћење.

Члан 29. Састанак о начину спровођења поступка и распоред

(1) Непосредно након упућивања предмета Арбитру, Арбитар ће одржати састанак о начину спровођења поступка са странкама ради организовања, заказивања и успостављања процедура за спровођење арбитражног поступка.

(2) Састанак о начину спровођења поступка се може одржати уживо или на други начин.

(3) Имајући у виду околности случаја, Арбитар и странке ће настојати да усвоје процедуре којима се повећава ефикасност и експедитивност спровођења поступка.

(4) Током или непосредно након састанка о спровођењу поступка, а најкасније седам дана од упућивања предмета Арбитру, Арбитар ће настојати да утврди распоред за спровођење арбитраже, укључујући и датум доношења одлуке.

(5) Арбитар може, након консултација са странкама, одржати даље састанке о спровођењу поступка и доносити ревидиране распореде, како сматра одговарајућим. Арбитар ће послати копију распореда странкама и Секретаријату.

Члан 30. Писани поднесци

(1) Странке могу, уз захтев за арбитражу и одговор, предати један допунски писани поднесак. У околностима које Арбитар сматра нарочитим, Арбитар може дозволити странкама подношење додатних писаних поднесака.

(2) Писани поднесци ће бити кратки и рокови за подношење поднесака не би требало да буду дужи од 15 радних дана, у складу са било којим другим роком који Арбитар, из посебних разлога, може одредити.

(3) Арбитар може наредити странци да коначно прецизира свој тужбени захтев и изнесе све чињенице, околности и доказе на које се позива. По истеку рока за давање такве изјаве, странка не може изменити свој тужбени захтев нити се позвати на додатне чињенице, околности или доказе, осим уколико би Арбитар, из посебних разлога, дозволио такво поступање.

Члан 31. Измене и допуне

У било ком тренутку пре завршетка поступка у складу са чланом 41, странка може изменити или допунити свој захтев, противтужбу, одбрану или захтев за пребијање под условом да је њен случај, измењен или допуњен, још увек обухваћен арбитражним споразумом, осим уколико Арбитар не одлучи да би таква измена или допуна била неприкладна имајући у виду време постављања таквог захтева, потенцијални утицај на другу странку или било које друге релевантне околности.

Члан 32. Доказ

(1) Арбитар одлучује о допуштености, значају и снази доказа.

(2) Арбитар може наредити странци да идентификује писане доказе на којима намерава да заснује свој захтев и наведе околности које намерава доказати на тај начин.

(3) На захтев странке, или изузетно по сопственој иницијативи, Арбитар може наредити странци да преда било какву документацију или друге доказе који могу бити релевантни за случај и од материјалног значаја за његов исход.

Члан 33. Усмена расправа

(1) Усмена расправа ће се одржати на захтев странке, и уколико Арбитар одлучи да су разлози за такав захтев оправдани.

(2) Након консултација са странкама и узимајући у обзир околности, Арбитар ће одлучити о:

(i) датуму и времену усмене расправе; и

(ii) да ли ће се усмена расправа одржати (а) уживо, на одређеној локацији, или (б) на даљину, у целини или делимично, путем видео-конференције или другог одговарајућег средства комуникације.

Арбитар ће странкама доставити образложено обавештење о својој одлуци.

(3) Уколико се странке нису другачије споразумеле, усмена расправа се одржава без присуства јавности.

Члан 34. Сведоци

(1) Пре усмене расправе, Арбитар може наредити странкама да идентификују сваког сведока или вештака кога намеравају да позову и прецизирају околности које желе доказати сваким сведочењем.

(2) Искази сведока или вештака могу се доставити у облику потписаних изјава.

(3) Уколико се странке нису другачије споразумеле, сваки сведок или вештак, на чије сведочење се странка жели позвати, присуствоваће усменој расправи ради саслушања.

Члан 35. Вештаци које именује Арбитар

(1) Након консултовања странака, Арбитар може именовати једног или више вештака који ће га известити о посебним питањима које је Арбитар поставио у писаној форми.

(2) По пријему налаза и мишљења вештака које је одредио, Арбитар ће послати копију налаза и мишљења странкама и дати им могућност да дају своје коментаре у писаној форми.

(3) На захтев странке, странкама се даје могућност да на усменој расправи испитају сваког вештака кога одреди Арбитар.

Члан 36. Непоступање по правилима (Пропуштање)

(1) Ако странка без оправданог разлога не поднесе писани поднесак у складу са чланом 30, не појави се на усменој расправи или на други начин не искористи прилику да представи свој случај, Арбитар може наставити арбитражни поступак и донети своју одлуку.

(2) Ако странка, без оправданог разлога, прекрши било коју одредбу или захтев Правила за убрзане арбитраже или било који закључак Арбитра, Арбитар може такво поступање ценити на начин који сматра одговарајућим.

Члан 37. Одрицање од права

Уколико странка током арбитражног поступка не уложи, без одлагања, приговор на било какво кршење арбитражног споразума, Правила за убрзане арбитраже или других правила која се примењују у поступку, сматраће се да се та странка одрекла права на приговор на такво кршење.

Члан 38. Привремене мере и мере обезбеђења

(1) Арбитар може, на захтев странке, да одреди било какву привремену меру или меру обезбеђења коју сматра прикладном.

(2) Арбитар може наредити странци која захтева одређивање привремене мере да положи одговарајуће обезбеђење у вези са том мером.

(3) Привремена мера се одређује у форми закључка или одлуке.

(4) Одредбе у вези са привременим мерама захтеваним пре него што је арбитража започела, или пре него што је предмет прослеђен Арбитру, наведене су у Прилогу II.

(5) Захтев за одређивање привремене мере који је странка упутила суду не сматра се неспојивим с арбитражним споразумом или Правилима за убрзане арбитраже.

Члан 39. Обезбеђење трошкова поступка

(1) Арбитар може, у изузетним околностима и на захтев странке, наредити било ком тужиоцу или противтужиоцу да положи одговарајуће обезбеђење за трошкове поступка, на начин на који Арбитар то сматра одговарајућим.

(2) Приликом одлучивања о полагању обезбеђења за трошкове поступка, Арбитар узима у обзир:

(i) изгледе за успех тужби, противтужби и одбрана;

(ii) способност тужиоца или противтужиоца да изврши одлуку о досуђивању трошкова другој странци и доступност средстава за извршење у случају досуђивања трошкова другој странци;

(iii) да ли је прикладно, у складу са свим околностима случаја, наредити странци да положи обезбеђење; и

(iv) све друге релевантне околности.

(3) Ако странка не поступи по закључку о полагању обезбеђења за трошкове поступка, Арбитар може да обустави или оконча поступак у целини или делимично.

(4) Свако одлучивање о обустави или окончању поступка, у целини или делимично, имаће форму закључка или одлуке.

Члан 40. Скраћени поступак

(1) Странка може захтевати да Арбитар одлучи о једном или више чињеничних или правних питања у скраћеном поступку, без тога да нужно предузима сваки процесну радњу која би се могла предузети у арбитражном поступку.

(2) Захтев за спровођење скраћеног поступка се може односити на питања надлежности, допуштености или на меритум спора. Захтев може укључивати, на пример, тврдњу да је:

(i) навод о чињеницама или праву од значаја за исход случаја очигледно неодржив;

(ii) чак и ако се претпостави да су чињенице које наводи друга странка истините, никаква одлука не може бити донета у корист те странке према важећем праву; или

(iii) свако питање о чињеницама или праву од значаја за исход случаја је, из било ког другог разлога, подесно за одлучивање у скраћеном поступку.

(3) Захтев ће садржати разлоге на које се позива странка, као и предложену форму скраћеног поступка, показујући ефикасност таквог поступка и његову примереност с обзиром на све околности случаја.

(4) Након што се другој странци пружи прилика да изрази своје коментаре, Арбитар ће донети закључак којом се захтев одбацује или одобрити скраћени поступак у форми коју сматра одговарајућом.

(5) Приликом одлучивања о захтеву за спровођење скраћеног поступка, Арбитар ће узети у обзир све релевантне околности, укључујући и степен у коме скраћени поступак доприноси ефикаснијем и експедитивнијем решавању спора.

(6) Ако се захтев за спровођење скраћеног поступка одобри, Арбитар одлучује о датим питањима на ефикасан и експедитиван начин, узимајући у обзир околности случаја и дајући свакој странци једнаку и разумну могућност да представи свој случај у складу са чланом 24(2).

Члан 41. Завршетак поступка

Арбитар ће прогласити поступак завршеним када се увери да су странке добиле разумну прилику да изнесу своје случајеве. У изузетним околностима, пре доношења коначне одлуке, Арбитар може, по сопственој иницијативи или на захтев странке, поново покренути поступак.

ОДЛУКЕ И ЗАКЉУЧЦИ

Члан 42. Доношење одлука

(1) Арбитар доноси одлуку у писаној форми и потписује је. Странка може захтевати образложену одлуку најкасније током завршне речи.

(2) Одлука ће садржати датум доношења одлуке и седиште арбитраже у складу са чланом 26.

(3) Арбитар ће без одлагања доставити копију одлуке свакој од странака и ПКС-у.

Члан 43. Рок за доношење коначне одлуке

Коначна одлука биће донета најкасније три месеца од дана када је случај прослеђен Арбитру у складу са чланом 23. Одбор може продужити овај рок на образложени захтев Арбитра или уколико то сматра неопходним, узимајући у обзир убрзану природу поступка.

Члан 44. Делимична одлука

Арбитар може одлучити о посебном питању или делу спора у делимичној одлуци.

Члан 45. Поравнање или други основ за окончање арбитраже

(1) Ако странке закључе поравнање о предмету спора пре доношења коначне одлуке, Арбитар може, на захтев обе странке, донети одлуку на основу поравнања којом се то поравнање евидентира.

(2) Ако је арбитража прекинута из било ког другог разлога пре доношења коначне одлуке, Арбитар ће донети закључак или одлуку о окончању арбитражног поступка.

Члан 46. Дејство одлуке

Одлука је коначна и обавезујућа за странке њеним доношењем. Пристанком на арбитражу у складу са Правилима за убрзане арбитраже, странке се обавезују да поступе у складу са одлуком без одлагања.

Члан 47. Исправка и тумачење одлуке

(1) У року од 30 дана од дана пријема одлуке, странка може, по давању обавештења другој странци, захтевати од Арбитра да исправи све административне, типографске или рачунске грешке у одлуци, или да протумачи одређене питања или делове одлуке. Након што се другој странци пружи прилика да одговори на захтев и уколико Арбитар сматра захтев оправданим, Арбитар ће извршити исправку или дати тумачење у року од 30 дана од дана пријема захтева.

(2) Арбитар може исправити сваку грешку из става (1) овог члана по сопственој иницијативи у року од 30 дана од дана доношења одлуке.

(3) Свака исправка или тумачење одлуке биће у писаној форми и у складу са захтевима члана 42.

Члан 48. Допунска одлука

У року од 30 дана од пријема одлуке, странка може, након давања обавештавања другој странци, захтевати да Арбитар донесе допунску одлуку о захтевима постављеним у арбитражи, а о којима није одлучено у одлуци. Након што другој странци пружи могућност да се изјасни о захтеву, и уколико сматра захтев оправданим, Арбитар ће донети допунску одлуку у року од 30 дана од дана пријема захтева. Уколико процени да би то било неопходно, Одбор може продужити овај рок од 30 дана.

ТРОШКОВИ АРБИТРАЖЕ

Члан 49. Трошкови арбитраже

(1) Трошкови арбитраже састоје се од:

- (i) накнаде за рад Арбитра;
- (ii) административне таксе; и
- (iii) трошкова Арбитра и ПКС-а.

(2) Пре доношења коначне одлуке, Арбитар ће захтевати да Одбор утврди коначне трошкове арбитраже. Одбор ће коначно утврдити трошкове арбитраже у складу са распоредом трошкова (Прилог III) на снази на дан почетка арбитраже у складу са чланом 8.

(3) Приликом коначног утврђивања трошкова арбитраже, Одбор ће узети у обзир у којој мери је Арбитар поступао на ефикасан и експедитиван начин, сложеност предмета и све друге релевантне околности.

(4) Ако се арбитража прекине пре доношења коначне одлуке у складу са чланом 45, Одбор ће коначно утврдити трошкове арбитраже с обзиром на фазу арбитражног поступка, рад Арбитра и све друге релевантне околности.

(5) Арбитар ће у коначну одлуку укључити трошкове арбитраже које је коначно утврдио Одбор и навести накнаде и трошкове Арбитра и ПКС-а.

(6) Уколико се странке нису другачије споразумеле, Арбитар ће, на захтев странке, одмерити трошкове арбитраже између странака, имајући у виду исход случаја, допринос сваке странке ефикасности и експедитивности поступка и све друге релевантне околности.

(7) Странке су солидарно одговорне Арбитру и ПКС-у за трошкове арбитраже.

Члан 50. Трошкови на терет странке

Уколико се странке нису другачије споразумеле, Арбитар може у коначној одлуци, на захтев странке, наредити једној странци да плати све разумне трошкове друге странке, укључујући трошкове заступања, имајући у виду исход случаја, допринос сваке странке ефикасности и експедитивности поступка и све друге релевантне околности.

Члан 51. Предујам за трошкове

(1) Одбор ће одредити износ који ће странке платити као предујам за трошкове поступка.

(2) Предујам за трошкове одговара процењеном износу трошкова арбитраже у складу са чланом 49(1).

(3) Свака странка ће платити половину предујма за трошкове, осим ако су одређени посебни предујми. У случају противтужби или захтева за пребијање, Одбор може одлучити да свака странка плати предујам који одговара њеним захтевима. Када се додатна странка придружи арбитражи у складу са чланом 14, Одбор може одредити удео сваке странке у предујму за трошкове онако како сматра одговарајућим, имајући у виду околности случаја.

(4) На захтев Арбитра, или ако се то сматра неопходним, Одбор може наредити странкама да уплате додатне предујмове током трајања арбитраже.

(5) Ако једна странка не изврши тражену уплату, Секретаријат ће другој странци дати могућност да то учини у одређеном року. Ако се исплата не изврши у том року, Одбор ће одбацити случај у целини или делимично. Ако је предмет прослеђен Арбитру, он ће окончати предмет у целини или делимично.

(6) Ако друга странка изврши тражену уплату, Арбитар може на захтев те странке донети посебну одлуку о компензацији.

(7) У било којој фази током арбитраже или након доношења одлуке, Одбор може искористити предујам за трошкове за покривање трошкова арбитраже.

(8) Одбор може одлучити да се део предујма за трошкове обезбеди у виду банкарске гаранције или другог средства обезбеђења.

ОСТАЛО

Члан 52. Искључење одговорности

ПКС, Арбитар, административни секретар, или било који вештак именован од стране Арбитра, не одговара странкама за радње или пропусте у вези са арбитражом, уколико такве радње или пропусти нису учињени намерно или крајњом непажњом.

ПРИЛОГ I – ОРГАНИЗАЦИЈА

Члан 1. О ПКС-у

ПКС је тело које пружа административне услуге у вези са решавањем спорова. ПКС је део Привредне коморе Стокхолма, али независно обавља своје функције у области управљања решавањем спорова. ПКС се састоји од Одбора и Секретаријата.

Члан 2. Функција ПКС-а

ПКС не одлучује о споровима. Функција ПКС-а је да:

- (i) управља решавањем домаћих и међународних спорова у складу са Правилима ПКС-а; и
- (ii) пружа информације о питањима у области арбитража и посредовања.

Члан 3. Одбор

Одбор се састоји од једног председника, највише три потпредседника и највише 12 додатних чланова. Одбор ће укључивати и шведске и стране држављане.

Члан 4. Именовање Одбора

Одбор именује Управни одбор Привредне коморе Стокхолма („Управни одбор“). Чланови Одбора се именују на период од три године и, осим у изузетним случајевима, могу само једном бити поново изабрани на додатни период од три године у истом својству.

Члан 5. Разрешење члана Одбора

У изузетним околностима, Управни одбор може разрешити члана Одбора. Ако члан поднесе оставку или буде разрешен током трајања мандата, Управни одбор ће именовати новог члана до краја тог мандата.

Члан 6 Функција Одбора

Функција Одбора је да доноси одлуке које се траже од ПКС-а при управљању решавањем спорова у складу са Правилима ПКС-а. Такве одлуке укључују и одлуке о надлежности ПКС-а, одређивању предумја за трошкове, именовању арбитра, одлуке о захтевима за изузеће арбитра, одлуке о разрешењу арбитра и одређивању трошкова арбитраже.

Члан 7. Одлуке Одбора

Два члана Одбора чине кворум. Ако већина није постигнута, одлучујући глас има председавајући. Председник или заменик председника могу да доносе одлуке у име Одбора у хитним случајевима. Комисија Одбора може бити именована да доноси одређене одлуке у име Одбора. Одбор може да делегира одлуке Секретаријату, укључујући одлуке о предумјовима за трошкове, продужењу рока за доношење одлуке, одбацивању због неплаћања предумја, разрешењу арбитра и одређивању трошкова арбитраже. Одлуке Одбора су коначне. Одбацивање предмета од стране Одбора или Секретаријата у целини или делимично нема преклузивни ефекат.

Члан 8. Секретаријат

Секретаријат делује под управом генералног секретара. Секретаријат обавља функције које су му поверене Правилима ПКС-а. Секретаријат такође може доносити одлуке чије доношење му повери Одбор.

Члан 9. Процедуре

ПКС ће чувати поверљивост арбитраже и одлуке и бавиће се арбитражом на непристрасан, ефикасан и експедитиван начин.

ПРИЛОГ II – АРБИТАР ЗА ХИТАН ПОСТУПАК

Члан 1. Арбитар за хитан поступак

(1) Странка може поднети захтев за именовање арбитра за хитан поступак све док случај не буде прослеђен Арбитражном већу у складу са чланом 23 Правила за убрзане арбитраже.

(2) Овлашћења арбитра за хитан поступак су наведена у члану 38(1)-(3) Правила за убрзане арбитраже. Ова овлашћења престају када се случај проследи Арбитру у складу са чланом 23 Правила за убрзане арбитраже, или када одлука у хитном поступку престане да важи у складу са чланом 9(4) овог Прилога.

Члан 2. Захтев за именовање арбитра за хитан поступак

Захтев за именовање арбитра за хитан поступак садржи:

- (i) имена, адресе, телефонске бројеве и имејл-адресе странака и њихових заступника;
- (ii) опис спора;
- (iii) образложен захтев за привремену меру;
- (iv) копију или опис арбитражног споразума или клаузуле према којој ће се спор решити;
- (v) коментаре о седишту хитног поступка, меродавном праву или правима, и језику или језицима поступка; и
- (vi) доказ о уплати трошкова хитног поступка у складу са чланом 10(1) овог Прилога.

Члан 3. Обавештење

Чим прими захтев за именовање арбитра за хитан поступак, Секретаријат ће послати захтев другој странци.

Члан 4. Именовање арбитра за хитан поступак

(1) Одбор ће настојати да именује арбитра за хитан поступак у року од 24 сата од пријема захтева за именовање.

(2) Арбитар за хитан поступак неће бити именован ако је ПКС очигледно ненадлежан за решавање спора.

(3) Члан 20 Правила за убрзане арбитраже примењује се на изузеће арбитра за хитан поступак, осим што се захтев за изузеће мора поднети у року од 24 сата од тренутка када су околности које су довеле до захтева за изузеће постале познате странци.

(4) Уколико се странке нису другачије споразумеле, арбитар за хитан поступак не може бити арбитар у било којој будућој арбитражи у вези са спором.

Члан 5. Седиште хитног поступка

Седиште хитног поступка је оно које су странке заједнички одредиле као седиште арбитраже. Ако странке нису заједнички одредиле седиште арбитраже, Одбор ће одредити седиште хитног арбитражног поступка.

Члан 6. Упућивање случаја арбитражу за хитан поступак

Чим се именује арбитар за хитан поступак, Секретаријат ће му упутити примљени захтев.

Члан 7. Спровођење хитног поступка

Члан 24 Правила за убрзане арбитраже примењује се на хитне поступке, узимајући у обзир хитност самог поступка.

Члан 8. Хитне одлуке о привременим мерама

(1) Свака хитна одлука о привременим мерама биће донета најкасније пет дана од упућивања захтева арбитражу за хитан поступак у складу са чланом 6 овог Прилога. Одбор може продужити овај рок на образложени захтев арбитра за хитан поступак, или уколико то сматра неопходним.

(2) Свака хитна одлука о привременим мерама мора:

- (i) бити сачињена у писаној форми;
- (ii) садржати датум када је донета, седиште хитног поступка и образложење одлуке; и
- (iii) бити потписана од стране арбитра за хитан поступак.

(3) Арбитар за хитан поступак ће одмах доставити копију хитне одлуке свакој странци и ПКС-у.

Члан 9. Обавезујуће дејство одлука у хитном поступку

(1) Одлука у хитном поступку постаје обавезујућа за странке њеним доношењем.

(2) На образложени захтев странке, арбитар за хитан поступак може изменити или опозвати одлуку у хитном поступку.

(3) Пристанком на арбитражу у складу са Правилима за убрзане арбитраже, странке се обавезују да ће без одлагања поступити по било којој одлуци у хитном поступку.

(4) Одлука у хитном поступку престаје да важи ако:

(i) арбитар за хитан поступак или Арбитар тако одлучи;

(ii) Арбитар донесе коначну одлуку;

(iii) арбитража није започета у року од 30 дана од доношења одлуке у хитном поступку; или

(iv) случај не буде прослеђен Арбитру у року од 90 дана од доношења одлуке у хитном поступку.

(5) Одлуке и разлози арбитра за хитан поступак немају обавезујуће дејство у односу на Арбитра.

Члан 10. Трошкови хитног поступка

(1) Странка која подноси захтев за именовање арбитра за хитан поступак плаћа трошкове наведене у ставу (2)(i) и (ii), одмах након подношења захтева.

(2) Трошкови хитног поступка укључују:

(i) накнаду за рад арбитра за хитан поступак, у износу од 16 000 евра;

(ii) административну таксу у износу од 4 000 евра; и

(iii) разумне трошкове које су странке претрпеле, укључујући трошкове заступања.

(3) На захтев арбитра за хитан поступак, или уколико се то сматра одговарајућим, Одбор може одлучити да повећа или смањи трошкове наведене у ставу (2)(i) и (ii), имајући у виду природу случаја, рад арбитра за хитан поступак и ПКС-а и све друге релевантне околности.

(4) Ако се плаћање трошкова наведених у ставу (2)(i) и (ii) не изврши благовремено, Секретаријат ће одбацити захтев.

(5) На захтев странке, арбитар за хитан поступак ће у својој одлуци расподелити трошкове хитног поступка између странака.

(6) Арбитар за хитан поступак примењује принципе из члана 49(6) и 50 Правила за убрзане арбитраже приликом одлучивања о расподели трошкова хитног поступка.

ПРИЛОГ III – ТРОШКОВНИК

ТРОШКОВИ АРБИТРАЖЕ

Члан 1. Регистрациона такса

(1) Регистрациона такса из члана 7 Правила за убрзане арбитраже износи 2 500 евра.

(2) Регистрациона такса је бесповратна и чини део административне таксе из члана 3. Регистрациона такса се урачунава у предужам за трошкове који плаћа тужилац у складу са чланом 51 Правила за убрзане арбитраже.

Члан 2. Накнада за рад Арбитра

(1) Одбор ће одредити накнаду за рад Арбитра на основу вредности предмета спора у складу са табелом која се налази на www.sccarbitrationinstitute.com.

(2) Вредност предмета спора је збирна вредност свих потраживања, противтужби и компензационих захтева. Када се вредност предмета спора не може утврдити, Одбор ће одредити накнаду за рад Арбитра узимајући у обзир све релевантне околности.

(3) У изузетним околностима, Одбор може одступити од износа наведених у табели.

Члан 3. Административна такса

(1) Административна такса утврђује се на основу вредности предмета спора у складу са табелом која се налази на www.sccarbitrationinstitute.com.

(2) Вредност предмета спора је збирна вредност свих потраживања, противтужби и компензационих захтева. Када се вредност предмета спора не може утврдити, Одбор ће одредити административну таксу узимајући у обзир све релевантне околности.

(3) У изузетним околностима, Одбор може одступити од износа наведених у табели.

Члан 4. Трошкови

Поред накнаде за рад Арбитра и административне таксе, Одбор ће одредити износ за покривање свих разумних трошкова Арбитра и ПКС-а. Трошкови Арбитра могу укључивати накнаде за рад и трошкове било ког вештака именованог од стране Арбитра у складу са чланом 35 Правила за убрзане арбитраже.

Члан 5. Средство обезбеђења

Плаћањем предумја за трошкове у складу са чланом 51(1) Правила за убрзане арбитраже, свака странка неопозиво и безусловно прихвата да ПКС и Арбитар, које ПКС заступа, користе износ плаћен ПКС-у као средство обезбеђење извршења евентуалних обавеза странке у вези са трошковима арбитраже.

SCC Arbitration Institute

Regeringsgatan 29
P.O. Box 16050, SE-103 21 Stockholm, Sweden
+46 8-555 100 00
sccarbitrationinstitute.com
arbitration@sccarbitrationinstitute.com

